

• 3/66

Víte, že jsem dal přednost RADARU před STARTEM? Nevím, co si omně pomyslí všichni ti vážení čtenáři, kteří nepovažují RADAR za hodný pozornosti, ale je tomu skutečně tak. Cítil jsem při psaní minulého čísla, že se asi těžko odhodlám čekat dva měsíce na další RADAR, ale kdo tušil, že nedokáží čekat ani jeden měsíc?

I START si přijde ale na své a velmi brzy, alespoň doufám.

Nový psací stroj, ze který již RADAR děkoval P.Taťákovi v posledním čísle byl skutečně již na cestě a toto číslo je výsledkem jeho práce. Líbí se vám?

Když tak beru do ruky minulá čísla, stává se, že tu najdu nějaké omyly: přehozená či zmýlená písmenka, nějaká ta pravopisná chyba. Dokud jsme byli s P. Vojtěchem pohromadě, přenechával jsem korekturu jemu. On ji prováděl opravdu pečlivě, "s mravenčí pílí", říkával. Tak mě napadlo, což kdybychom nabídli tuto práci

našim čtenářům, a slíbili, dejme tomu, 100 poštovních známek tomu, kdo upozorní na největší počet chyb, počínaje od čísla 2/64?

Co nového přináší toto číslo? Stačí letmý přehled, abychom zjistili, že jste je připravovali opravdu sami, neboť téměř všechny články jsou vaším dílem. Já jsem se spokojil jen s malou, doufám zajímavou, vzpomínkou na léta dávno minulé.

Nyní něco z velikonoční pošty:

Za své návštěvy v Praze na nás pamatovala svým pozdravem MARUŠ THEMOVÁ. I SISA FOLTINOVÁ si zaskočila do Čech a poslala nám pěkná malovaná vajíčka / ale jen na pohlednici/.

Dokonalou italštinou vyjádřila své blahopřání slečna HEMROVÁ.

Ohlásila se ze svého nového působiště ct. sestra PAVLA PETRISKOVÁ. Nachází se nyní v Mornese, právě tam, kde vznikla kongregace Dcer P. Marie Pomocnice.

Měl bych ještě vyjmenovat celou řadu těch, kteří blahopřáli RADARU, redakci a všem čtenářům, jako pí. Malechová, pí. Veselá, P. Omasta, Karel Hanzl, Lorenz Flieger a Bartkovi, pan Marchesini, atd.

Všem srdečný dík s přáním všeho nejlepšího a radostného shledání o prázdninách!

Redaktor.

Ostrov štěstí

Milý Patriku a Maruši!

Čekal jsem trochu větší odezvu na moji dvojí výzvu k dobrodružnému hledání báječného ostrova štěstí. Možná však, že mnohé odradila či zmátla moje záměrná symbolika. Proto Vám, ostatním čtenářům RADARU, i všem toužícím po opravdovém štěstí, řeknu vše otevřeně.

Záhada "O.I." se Vám vyjasní, povím-li Vám nejprve onu pravdivou zkazku ze života slavného stavitele, malíře, sochaře, vlastně všeuměla, Michelangelo. Četl jsem ji kdysi před šestnácti léty, ale vynořila se mi zcela živě v paměti, když jsem počátkem letošního března projížděl překrásnou italskou riviérou, od Janova do Pisy a míjeli jsme světoznámé kararské lomy mramoru.

Michelangelo zajel jednoho dne do těchto věhlasných lomů nejčistšího mramoru. I on, jako každý slavný mistr, byl

sledován skupinou přátel a ctitelů. Procházka slunným údolím kararských lomů, možná i tamní nádherné víno, zaujala všechny účastníky. Ani nepozorovali, že mistr zůstal stát daleko vzadu. Jeho nejlepší přítel ho však pohřešil mnohem dříve než ostatní. Spěchal proto zpět k mistrovi.

Vidí ho nehybně stát před ohromným, neforemným balvanem bílého mramoru. Nechce ho rušit, má dojem, že mistr má nějaké vidění. Přece však se po chvílce odvažuje. Dotýká se jemně jeho ramena a ptá se: "Mistře, co tam vidíš?"

Michelangelo jakoby ze sna probuzený, odpovídá: "Vidím tam anděla!" Později vysvětlil, že sice neměl žádné nadpřirozené vidění, jako mívají mnohé svaté duše. Viděl však jako opravdový umělec možnost vytesat z tohoto nevzhledného balvanu nádherného anděla a umístit jej v jedné ze svých chrámových staveb.

Podobně jako každý umělec dříve než započne umělecky tvořit své dílo, vidí, tj. představuje si ve své mysli obraz budoucího díla, tak i Bůh, největší Umělec, od věčnosti viděl obraz životního díla každého člověka, tedy i Tvůj!

Chápeš tedy, že nyní již přestává povídka, která nám chtěla jen znázornit velkou skutečnost naší víry:

O každém člověku ví Bůh od věčnos-

ti, kde, kdy, jak a pro co se má narodit. My máme ve svém životě, v celé naší bytosti postupně tento obraz Boží usku-
tečňovat.

Při stvoření řekl Bůh: "Učiňme člověka k obrazu našemu!" Obraz se řecky jmenuje: to eidon, čili: IDEÁL. Najít svůj osobní ideál, znamená dosáhnout toho, co Bůh od nás očekává.

Příště Vám povím víc, jak se "O.I." = osobní ideál hledá. Je to jistě obtížné hledání, tedy v první řadě pro odvážlivce. Může však a opravdu každý člověk má hledat a uskutečnit svůj, to je od Boha daný osobní ideál. Kdo to činí, dosahuje svého osobního pozemského i věčného štěstí.

Janek z RADARU.

Kdo chceš získat pěknou českou knihu, odpověz obratem do redakce na otázku:

1. Co je to "O.I."?
2. Co je to ?
3. Proč je "O.I." v ?
4. Myslel/a/ jsi už na skutečnost, že Bůh Stvořitel, Tvůj Otec, na Tebe myslel již před více než tisíci a milióny let?

Každý vyhraje, zúčastni se tedy!
Ještě dnes !

3. duben

V minulém čísle jsme uvedli zprávu o připravovaných oslavách sta let trvání Jednoty sv. Metoděje ve Vídni.

Chtěli jsme vám podat i přehled o průběhu slavností. Šťastnou náhodou ale přišel následující dopis, který nám tuto námahu usnadnil. Uveřejňujeme jej tedy téměř beze změny. Zároveň projevuji Toníkovi pochvalu za tento příspěvek, slohově velmi pěkný a/což je také důležitá! bez pravopisných chyb!

Milý RADARE!

V sobotu, dne 2. dubna k nám přiletěl do Vídně J. E. důst. pan kardinál dr. Josef Beran. Byl jsem také na letišti. Přivítali ho pan kardinál König, náš pan katecheta P. Dominik a jiní důstojní pánové. Hrála tam česká dechová hudba. Některé děti se dostavily v krojích.

V neděli měl důst. pan kardinál Beran v českém kostele na Rennwegu mši sv. Na začátku světil "kočičky", načež následovala mše sv. Svaté přijímání jsme směli přijat z ruky pana kardinála na

nejvyšším stupni oltáře, což byla pro nás veliká čest.

Potom nám udělil pan kardinál svátost biřmování. Byl to pro nás biřmovance velký okamžik, na který jsme se již dlouho těšili.

Toto biřmování bylo velmi slavné. Již v předcházejících dnech o tom psali v novinách, a mluvilo se o tom ve zprávách v rozhlase a v televizi.

Mše svatá pana kardinála byla vysílána rozhlasem, takže ji mohl každý, kdo se nedostal do kostela, který byl přeplněn, sledovat.

Po biřmování jsme šli k fotografovi, od kterého jsme šli jíst. Na to se každý těšil, protože nám všem kručelo v žaludku. Po obědě jsme šli do Prátru, kde jsme měli čas vše dobře strávit. Po návratu domů jsme museli znovu jíst dorty a obložené chlebičky, které nám připravila naše maminka.

Na druhý den se mi zdálo moc brzo vstávat o čtvrt na dvanáct v poledne!

Letos do tábora asi nepojedu, protože chceme jet na dovolenou společně s rodiči.

Mnoho pozdravů všem čtenářům RADA-RU posílá

Toník Valenta.

Černí havrani

Již dávno před válkou se rozšířila v Československu skautská organizace, která má za cíl vychovávat chlapce a děvčata k čestnému lidskému životu, k lásce k vlasti a k bližnímu. Tato snaha se ale přičinila záměrům totalitních, nedemokratických vlád a proto není divu, že dostanou-li se podobné síly k moci, skauti jsou první, kteří jsou donuceni přerušit svou činnost. Tak se stalo i po vpádu nacistických vojsk do Československa. Naši junáci si ale pomohli z nouze, V tomto článku se dočtete jak.

V Jirkovi to již několik dní vřelo, a ze zkušenosti věděl, že se bude brzy dít něco nového. Přecházela jej jakási horečka, jako tenkrát, když sestavil svůj první, téměř samočinný automobil, anebo tenkrát, když se poprvé pokoušel o chov kavek ve velkém. Snad to byl genius, který se v něm probouzel a nutil jej k dalším, nepředstavitelným úspěchům.

Konečně skončila škola a s ní to otravné opakování: "Das Hackenkreuz ist das uralte Zeichen..." Aby tu válku, Hit-

lera a jeho společníky kozel vzal!

Jirka se žene domů, kde jako obyčejně je zavřeno. Ostatní jsou již na poli, neboť je dnes čtvrtek a vyučování bylo až do dvou hodin odpoledne. Trojí letmý pohled: první na stůl, zda se tam nachází obvyklé mamincino "psaníčko": "Jak přijdeš ze školy, běž..., udělej..., přines..." Dnes tam náhodou není nic, je tedy volný. Druhý pohled do trouby, kde se ohřívá jeho oběd: brambory, zelí a kolečko salámu, jakoby připravené k mikroskopickému výzkumu, tak je tenké! Třetí pohled na postel, kde obyčejně otec odloží nepřilíš častou poštu. Hurá, časopis je tady! "Anděl strážný" vždy přinášívá tolik zajímavých věcí! Jednou rukou lžiči do úst, druhou obracet stránky a očima sledovat obojí zároveň!

Dnes je tu nějaká novinka. J.K. Baby začíná novou rubriku: Naše družinky. Jirkovy oči po rádcích zrovna letí.

To je ono, to jsme již dávno potřebovali! Chodit s kluky jen tak po lese, chytat žáby, stavět z chvojí chaty v tom nejhustším mlázi, to je jistě zajímavá věc, ale toto nám opravdu chybělo. Mít takovou družinku, všichni za jednoho a jeden za všechny, mít vlastní jméno, např. Černí havrani, tajné heslo, klubovnu, či jak jí říká J. K. Baby, "wigwam" a hlavně, něco dělat, něco opravdového!

Jirka se už ani nedíval, co je na dalších stránkách, talíře, misky, příbor, všechno nechal stát na stole a rychle ven, za svým kamarádem Jarkem.

I on hned pochopil, že se jedná o vážnou věc a hned navrhuje, aby se s tím začalo okamžitě. Jak? Hledat vhodné jméno? Anebo snad heslo? I na klubovnu je třeba myslet. Nakonec ale převládá zdravý rozum a začalo se s výběrem členů. Nic ukvapeného, nejde tu o maličkost. Spolu probírají jméno za jménem těch nejvěrnějších účastníků vlastních her. Pět, šest, osm, na které je možné se opravdu spolehnout, neboť je válka a nacisté vidí nebezpečí i v té nejnevinnější chlapecké hře.

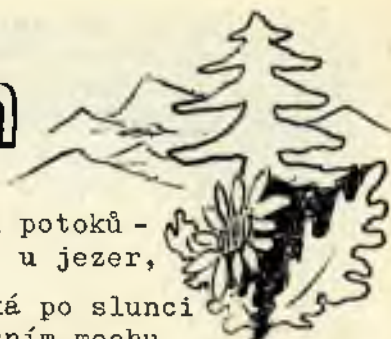
Družinka Černých havranů je sestavena. Nyní je třeba ještě složit dopis a poslat jej do redakce Anděla strážného, kde si přejí vědět, jak se která družinka jmenuje, kdo ji vede a kolik chlapců do ní patří. Jirka, za spolupráce Jindry, člověka v psaní zběhlého, sestavil první hlášení a společně je odnesli na poštu.

Družinka Černých havranů tak vstoupila do dějin svým prvním úředním aktem.

Mnoho zdaru, odvážní chlapci, a dobrý vítr do plachet!

/Tato povídka byla uveřejněna též v časopise SKAUT-EXULANT, č. 2, roč. XII./

Vám

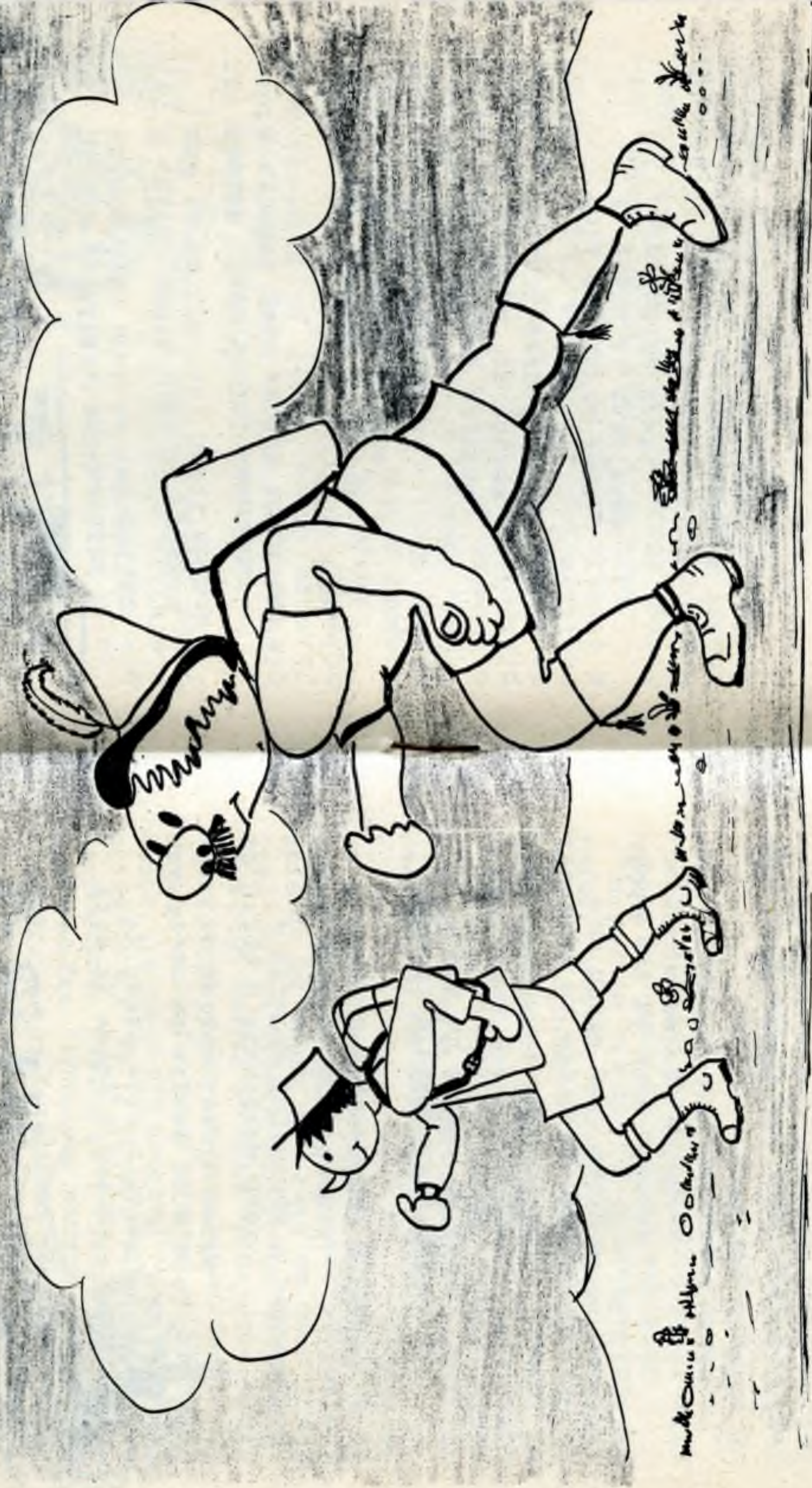

Víte vy vrbky u potoků -
vy české víly u jezer,
mně tolik se stýská po slunci
po hebkém lesním mechu,
po hrách s klubičkem duší
s páterem Vojtěchem v podvečer...
Hurá, všichni do jednoho!
Hurá, pod společnou střechu!

Radostí přetěžkalé zvony
k vám ať zaletí na Řím,
a pak ještě dál do Vídně,
Foglizza, Reykjavíku.
Těším se na slovo od přátel,
na hrstě plné malin -
těším se, až bude jídelna
plna našeho křiku.

X Y

Dne 1. IV. 1966

radaru

Děkuji za RADAR, mně se líbí
START, jeho brat se teď tříbí.

Z celého světa píší do redakce
mně se to rýmování dařit nechce.

Rozžeh' jsem stolní lampičku
a zkoušel jsem složit básničku:

Po studiu, po práci
síly znovu navrací
změna prostředí.

Na tábor my pojedem
sluníčka tam užijem
všichni pospolu.

Tělo do pohybu dáme
do kroku si zazpíváme
rozproudíme krev!

Jenda H.

TAK SE TO NE DĚLÁ!

Z novin jsem si pro vás vystříhl následující pravdivý a velmi poučný příběh:

Dvanáctiletá Andělka si musela dát ošetřit v nemocnici různé rány v obličeji a na nohou, které jí způsobil její milovaný kocourek.

Stalo se totiž, že se tento její micánek zatoulal na pár dní z domu. Vrátil se sice, ale tak špinavý, že to byla hrůza. Andělka přemýšlela, jak jej umýt a nakonec ji napadlo, že by k tomu mohla posloužit elektrická pračka. Naložila do pračky důkladnou dávku mycího prášku, nařídila její činnost na "jemné prádlo" a strčila kocourka dovnitř.

Když byl, podle jejího úsudku, kocourek důkladně umytý, otevřela pračku, aby zhodnotila výsledky své ušlechtilé snahy: kocourek ji za to docela nemilosrdně poškrábal a utekl z domu zase!

a co my?

Píši právě v předvečer velké slavnosti ve Vídni. Dozvěděl jsem se to v dopise mládeže, kde mi sdělili, že je pan kardinál navštíví na Květnou neděli.

V těchto dnech budeme zase prožívat to rozechvění a radost, kterou zakoušeli apoštolové a učedníci, když se roznesla zpráva, že Spasitel vstal z mrtvých a tím podal ten největší důkaz svého Božství!

Kalkuta je v této době svírána velkým hladem. Hoši, kteří chodí do naší školy jsou zámožnější a hladu nezažijí, ale i oni posbírali dosti peněz a darovali je Matce Terezii, světoznámé řeholnici, která pečuje o nemocné a malomocné v 55 střediscích.

Na Zelený čtvrtek půjdeme se skauty a přineseme nějaké dobroty těm nejchudším chlapcům, kteří žijí v jejím Městě chlapců. Budeme jim také zpívat a předvádět veselé kousky. Pak vám o tom napíši.

P. V. Ondrášek.

Z ledové země

Děkuji Vám mnohokrát za Váš milý dopis a za to, že jste si na mne vzpomenu s přáním k mému svátku.

Dostal jsem 25 korun /islandských/ a koupil jsem si foukací harmoniku. Hrál jsem mamince, když jsme jezdili lyžovat. Taková malá harmonička je jako milý kamarád.

Onehdy zas na ni hrál můj přítel Joun /čte se Jón/ a já jsem přitom uklízel náš domeček, který jsme si na podzim s kluky postavili u nás na zahradě. Bylo v něm při té muzice ještě útulněji.

Na tábor bych strašně rád přijel, ale záleží na tom, co řekne táta.

Před velikonoce mi bude maminka barvit vajíčka a já jí pomohu. Na velikonoční pondělí jí našlehám, až mi jich hodně dá. Těším se, až mi maminka udělá škubánky. Totiž, tady se nedostane mák a proto na něj musíme čekat, až nám jej pošlou z Německa. Bez máku škubánky tak nechutnají, že? Dělají je také u Vás?

Srdečně zdraví všechny

Patrik Sigurdsson

na moři...

Ani netušíte, že je RADAR čtení na moři. Dostal jsem ho dnes při obědě a během plavby přes úžinu jsem jej "shltl".

Jaké štěstí, že mi dochází RADAR, dovidám se tak moc krásných věcí o přípravách na prázdniny. Už i já se těším!

Mám v zásuvce nějaké zprávy, jako např. pohledy na kouřící se Etnu, atd.

Rád bych si svázal ročníčky RADARU, mám ale dvě potíže:

1. zjistil jsem, že čísla nemají stejný formát. Nedalo by se tomu nějak předejít?

2. tato potíž je mnohem větší: chybí mi některá čísla, snad jsem je ztratil při stěhování. Chybí mi číslo 1/64 a 1/65.

Zdravím všechny čtenáře!

P. Jan.

REDAKCE: První obtíž se budeme snažit odstranit zákrokem u knihaře.

Číslo 1/64 chybí všem, poněvadž jsme zahájili vydávání číslem 1/63. Druhé bylo datováno již 2/64.

Pokud nám zásoba stačí, můžeme chybějící čísla dodat, s výjimkou prvního, které je vyčerpáno.

... a ve škole

Hmmm, čtou-li žáci během vyučování pod lavicí nějaký román, není to zajiště dobrá věc. Ale co si máme pomyslet, dělají-li to /a samozřejmě tajně, aby je žáci neviděli/ i páni profesori?

- - - - -

Jistě se hrozně podivíte, jak to, že Vám píši, ale je to vinou RADARU. Znovu jsem ho přečetla jedním dechem /a ve třídě!!/ a řekla jsem si, že byste tam měl uveřejnit tuto věc:

Sestra Lucie /děvčata z Eyholzu ji znají velmi dobře/ ke svátku naší ředitelky složila divadlo o 3 jednáních, ve kterém vystupují paní Eva, paní Míla, Irena, Dáša, atd....

Sestra Věra.

Jako redaktor jsem měl právo si toto divadlo přečíst, a mohu vám říci, že jsem je přečetl na jedno posezení. Je velmi napínavé, dramatické. Ze bychom si je v létě na táboře zahráli?

NA SCÉNĚ

Mnichovská česká školka je stále velmi čilá.

Tak při příležitosti velikonočních svátků slavily děti své Veselé společenské odpoledne. Na programu byla čísla Zuzanky Lošonské, Helenky Vaňkové, Tomáše Vaňka /tříletého!/. Samozřejmě, nechyběli ani ostatní známí mladí umělci. Mimořádný program předvedl Miško Lošonský, který hraje na housle, na kytaru, přednáší, zlobí, vyrušuje /pardon, ty dvě poslední věci snad budou pravdivé, ale sem určitě nepatří!/. Adrienka Vogelová byla prý dokonce "hvězdou programu"!

Další příležitost k radostnému setkání s přáteli a známými byl "Majales", pořádaný 21. května. Dovídáme se, že na něm přednesli roztomilou básničku dva nejmladší, Jura Lošonský a Kamil Svoboda. Jiřího Škvora "Rodné lány" přednesl Jiří Kaluba /Mnichove pozor, pošli nám Jirkovu adresu, neboť ji pohřešujeme již víc jak rok!/.

Na příští rok se školka připravuje s dalším programem a stále rozsáhlejšími akcemi.

Dadín článek přišel dobře k uplatnění a tím podnítil její další uměleckou tvořivost, jejíž plody si dovolí co nejdříve zaslat do redakce RADARU. Nohu má už zase v pořádku a zdravou, Pán Bůh zaplať! Ve škole má co dohánět, dosti zameškala. Moc se jí líbila Renatina básnička z posledního čísla. Robin se zase zajímá o "Syrtlingur" a pochopitelně ještě více o exkursi na rovník, což by byla nádherně zajímavá záležitost, dala-li by se uskutečnit! Prosíme pana V. Jandu o bližší údaje!

Eva Kučerová

Malá vysvětlivka k dopisu:

28.II.1966: Dada nám posílá mnoho pozdravů z lyžování

5. IV. 1966: nová zpráva nás dodatečně informuje, že se Dada vrátila domů s "gypsháznou"!

 S tou němčinou mi to jde velmi špatně, ale přesto jsem získal nějaké dobré známky. Hlavně z matematiky.

✓ Zajeli jsme si do Mnichova, prohlédli jsme si nějaké staré památky a potom jsme se šli naobědvat do české restaurace. Všechny obrazy tam byly z Prahy!

Jan Dobiáš

—+—

Jindra se chystal, že Vám napíše. Dokonce již i dopis začal psát, ale nedokončil. Na psaní a čtení je líný. Snad se polepší, až přijde k rozumu, jak se říká. Byl celý překvapený, že i jeho maličkost je v RADARU!

Waldkreiburg známe, je v horních Bavorsch, mezi Mnichovem a Salzburgem, směrem na Mühlendorf. Je tam velice hezky!

L. Navrátilová.

Doufám, Jindro, že to s tou leností nebude tak docela pravda? Dokaž to čtenářům svým příštím dlouhým dopisem!

—+—

MAŘENKA MALÁŠKOVÁ /opravdu ona?/ nám píše

Dovoluji si Vám oznámit, že se mi 12. dubna narodil bratříček, který byl 24. dubna pokřtěn jménem Jiří Jaroslav.

—+—

PETR WEBER pamatoval při příležitosti svého prvního svatého přijímání na hladovějící děti v Indii a poslal nám pro ně ze svých úspor 30 DM. Pošleme tento dar P. Ondráškovi pro chlapce Matky Terezie, o kterých píše v tomto čísle.

—+—

Pan JANDA podle plánu přijel letos na návštěvu do Evropy. Sejdeme se s ním?

Od posledního výkazu darů a před-
platného jsme dostali následující
příspěvky:

P. Pavelka - 2 dol.
J. Navrátil - 20 šil.
M. Dobritch - 30 belg. fr.
Dáša Novotná - 10 DM
N.N. - 1 dolar
rod. Šedová - 3 dol.
pí. Bělehrádková - 10 fr. fr.
E. Bellay - 3 DM
P. Weber - 2,65 DM
J. Dobiáš - 10 šil.
P. Sigurdsson - 18 isl. k.
T. Valenta - 100 šil.

V naději, že jsme tu na nikoho ne-
zapomněli, děkujeme všem za tento
projev sympatie!

RADAR

Z několika důvodů toto číslo čeka-
lo velmi dlouho na vytištění. Proto také
jsou některé zprávy staršího data.

Uspěšné zakončení školního roku a
radostný zasloužený prázdninový odpoči-
nek přeje všem
redaktor.

Léto mladých

Chlapci a děvčata nad 15 o tom již vědí, ale pro případ, že by snad někdo z nich ještě nebyl dostatečně informován, upozorňujeme, že

LETNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE

se bude letos pořádat v AGNUZZO u Lugana /Švýcarsko/, podle následujícího programu:

Dívky: příjezd 20.VII. - odjezd 6.VIII.

Chlapci: - " - 29.VII. - - " - 13.VIII.

Od 30.VII. do 5.VIII. se tu pořádají společné STUDIJNÍ DNY, podle programu, který je uveřejněn ve STARTU.

RADAR - květen 1966

Redakce: P. Ladislav, salesián
FOGLIZZO /To - Italia